

تعداد سالن‌های
سینمای استان
۱۰۰ درصد
افزایش یافت

سیرجان نیوز: مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان گفت: تا سال ۹۲ تاکنون تعداد سالن‌های سینما در این استان از هفت به ۱۴ سالن افزایش یافته است که رشد ۱۰۰ درصدی را در بخش سالن نمایش شاهد هستیم. رضا علیزاده در دومین روز از نخستین جشنواره فیلم کرمان افزود: با احیا و افتتاح سالن‌های نمایش فیلم، تعداد صندلی‌های سینما با افزایش ۶۰ درصدی از ۲ هزار و ۷۰۰ صندلی به چهار هزار و ۵۰۰ صندلی رسیده است. وی تصریح کرد: در بحث برگزاری رویدادهای سینمایی نیز در هفت سال گذشته ۱۸ رویداد شامل جشنواره‌های فجر، سینما حقیقت و کودک در استان کرمان اجرا شده است.

شماره ۶۱۹
۲ مهر ۱۳۹۹

خبر

سه شهر ایران به شبکه شهرهای جهانی یونسکو پیوستند

گفتارنو: دبیرکل کمیسیون ملی یونسکو ایران از پیوستن سه شهر تهران، اصفهان و بندر خمیر به شبکه شهرهای جهانی یونسکو خبر داد. تاکنون شهرهای تبریز در زمینه فرش، اصفهان برای صنایع دستی خلاق، مشهد برای گوهر سنگ‌ها، لاجین همدان برای سفال، مروان کردستان در زمینه گیوه بافی، سیرجان؛ برای گلیم شیریکی بیج، آباد استان فارس برای منبت، میبد یزد برای زلیبافی، روستای کلبورگان در سیستان و بلوچستان برای سفالگری هفت هزار ساله‌اش و روستای خراشاد خراسان جنوبی برای حوله‌بافی از ایران در فهرست شورای جهانی صنایع دستی به ثبت رسیده‌اند.

عکس: ارشيو سخن تازه

می‌کرد و فیلم روی دیوار می‌انداخت. گفتیم که در دوران دبیرستان، می‌رفتم کرمان و از فروشگاه کانون که پشت قدمگاه بود دو سه حلقه فیلم اجاره می‌کردم و هفته بعد می‌بردم پس می‌دادم و دو سه فیلم جدید می‌گرفتم. شاگرد اول دبیرستان این سینا بودم و برای غیبت‌های روزهای چهارشنبه باید هزار عذر و بهانه برای آقای صفاری معاون دبیرستان می‌آوردم. اما چون شاگرد اول بودم قضیه معمولاً به خیر می‌گذشت.

بعدا در سفری به تهران یک دستگاه آپارات هشت میلیمتری جدید خریدم و یک دوربین فیلم‌برداری هشت میلیمتری آن موقع باید برای ظهور این فیلم‌ها در بسته‌های مخصوصی که داشت به آلمان می‌فرستادم تا مجانی ظاهر کنند و پس بفرستند. البته بعدها فهمیدم که این کار مجانی نبوده و در واقع پول ظهور و ارسال قبل روی قیمت فیلم حساب می‌شده. به هر حال در آن دوره چند فیلم کوتاه هشت مم ساختم. یک دستگاه تدوین هشت مم - موبولا - هم خریده بودم که با آن فیلم‌ها را تدوین می‌کردم.

اولین فیلمی را که خودم در این سینما دیدم هنوز به خاطر دارم «بوسه بر لبهای خونین» ساخته ساموئل خاچیکیان که منوچهر وثوق در آن بازی می‌کرد. این فیلم تولید سال ۱۳۵۲ بود و من آن موقع ۹ سالم بود.

سیرجان بلکه در بیشتر شهرهای ایران، زمینه‌ساز روبرو شدن جدی توده مردم با پدیده‌ای به نام سینما بود. شاید به دلیل همین استقبال بود که دو ردیف انتهایی سالن (به اصطلاح لژ) به خانواده‌ها اختصاص یافت و بانوان نیز همراه با خانواده به تماشای فیلم می‌آمدند، هرچند بسیار کم‌شمار.

در روزهای انقلاب این سینما نیز طعمه آتش‌سوزی شد و مدت‌ها تعطیل بود. بعدها فکر می‌کنم در اختیار بنیاد مستضعفان قرار گرفت و بازسازی و افتتاح شد. این سینما تاکنون دوره‌های متعدد تعطیلی و بازگشایی را به خود دیده و ظاهران آخرین بار در سال ۱۳۹۶ با یاری شرکت گل‌گهر بازسازی و افتتاح شده است. به نظرم با توجه به تاریخچه پر فراز و نشیب این سینما، بد نیست یکی از مورخان سیرجانی همت کند و تاریخچه این سینما را تهیه کند و بنویسد.

سفرهایش به فرانسه از دستگاه سینماتوگراف خوشش آمد و به میرزا ابراهیم خان دستور خریداری آن را داد. اگر نگاهی به آرشیوهای مصور دوران قاجار بیندازیم تصاویری از شاه قاجار رویت می‌شود که سوار بر کالسکه است و به دوربین فیلم‌برداری خیره شده. پس از ورود ابزار سینماتوگراف رفته رفته هنرمندان ایرانی به فکر فیلم‌سازی افتادند. نخستین فیلم ناطق فارسی فیلم دختر لر بود که اردشیر ایرانی در سال ۱۳۱۲ ساخت. سپس سینما و سینماداری در ایران به صورت محدود شکل گرفت. گفته می‌شود اولین سینمای ایران به نام گراند گالری در سال ۱۳۰۵ تأسیس شد که به عنوان یکی از مولفه‌های فرهنگی شهری آن دوران شناخته می‌شد. رونق سینمای ایران در اوایل حکومت پهلوی دوم شکل گرفت. از دلایل این رونق به وجود آمدن چند شرکت سینمایی و عده‌ای سرمایه‌گذار و عمومی‌تر شدن سینما در بین مردم بود. اما در کودتای ۲۸ مرداد و محدود شدن آزادی‌ها، سینمایی که محتوای فاخری داشت مورد غضب واقع شد و به جایش فیلم‌های بی‌محتوا جایگزین شدند که به فیلم فارسی مشهور بودند. در دوره فیلم فارسی‌ها سینماها رونق دوچندانی به خود گرفتند. این فیلم‌ها در خود مضامینی از جمله رقص، معاشقه و خشونت داشتند که با فرهنگ طبقه‌ی مذهبی و روحانیون همخوان نبود.

سیوند همین پس زدن سینما توسط جامعه‌ی مذهبی را در سیرجان روایت می‌کند: «اولین نمایش عمومی فیلم در سیرجان توسط مرحوم کل میرزا مهدی‌پور در خانه آقای جیبری در خیابان بازاری انجام شد. اما با فشارهایی سنتی این نمایش فیلم که نوعی سینمای روباز بوده است، تعطیل می‌شود و بعد از آن مرحوم محمود ذکری در سال ۱۳۴۳ پایه‌گذاری می‌کند. سینمای نام برده از سری سالن‌های طرح پابلوت اداره فرهنگ و هنر قبل از انقلاب به شمار می‌رفته که این نوع سینماها گنجایش زیادی دارند. در حدود ششصد صندلی که این نوع سینماها تقریباً منسوخ شده‌اند. به هر جهت سالن سینمای سیرجان خاطرات مشترک اکثر مردم سیرجان به شمار می‌آید. این خاطرات مشترک را می‌توان در دهه‌های مختلف جست‌وجو کرد. دهه‌های چهل و پنجاه فیلم‌های پرفروش گنج قارون و سلطان قلبها در دهه ۶۰ فیلم‌های جنگی و فیلم‌هایی با محتوای روشنفکری در دهه هفتاد در ردیف خاطرات شیرین مردم سیرجان و تنها سینماشان است.»

مروری بر تاریخچه سینمای سیرجان

چند نسل تماشا

سیرا سرجمی

سیرجانی‌ها وقتی مسیرشان خیابان خیام باشد به تاکسی می‌گویند: خیابون سینما میری؟ آن‌ها سینما را به جای خیام جای‌گذاری کرده‌اند چون بزرگترهای‌شان ده‌ها خاطره از فیلم‌هایی که در این سینما دیده‌اند برای‌شان تعریف کرده‌اند.

سیرجان سینمای روباز و تخمه

برای مثال مه‌ری مویذ محسنی که خاطرات ریز و درشت سیرجان را مو به مو حفظ است و تعریف‌شان می‌کند درباره‌ی سینمای سیرجان می‌گوید: «اولین سینما در حیاط یک خانه استیجاری متعلق به آقای جیبری در خیابان بازار ایجاد شد، سینمایی که کل‌میرزا مهدی‌پور از شیراز ابزارش را آورد و بعدها چون با استقبال رو به رو نشد قصد کرد که آن‌ها را بفروشد اما به آقای میرحسینی که ریاست اداری تربیت‌بدنی را در آن سال یعنی ۱۳۳۰ بر عهده داشت، واگذار کرد. اولین فیلمی که آقای میرحسینی برای تماشا آورده بود شب نشینی در جهنم نام داشت. تابستون بود و حیاط در صندلی زده بودند و تقریباً تعداد زیادی برای تماشا آنجا حضور داشتند. بعدها در سال ۱۳۴۰ محمود ذکری اولین ساختمان سینما را -که اسمش جاوید بود- راه‌اندازی کرد. سینمایی که چند سانس داشت و فیلم‌های خارجی و ایرانی را که اغلب آموزنده بودند برای تماشا می‌آورد. یادم هست آنهایی که پنج زاری داشتند جلو جلو می‌نشستن. بعد از اون‌ها کسانی بودند که به تومنی داشتند و بیست پنج زاری‌ها به اصطلاح لژ بودند. ما عادت داشتیم هر فیلمی که می‌آورد می‌رفتم. گاهی فامیل همدیگه رو خبر می‌کردن و نصف سینما به فامیل جمع می‌شد. آن موقع‌ها تخمه شکستن توی سینما بی‌داد می‌کرد به طوری که وقتی بلند می‌شدی زمین پیدا نبودا.

فشارهای سنتی و تعطیلی سینمای روباز سیرجان در دهه ۴۰
رضا سیوند، همشهری فعال حوزه‌ی سینما و عکس به تاریخ گریزی می‌زند و از مظفرالدین شاه قاجار می‌گوید که اولین بار به سینما و فیلم علاقه‌مند میشد و بعد از آن است که سینمای ایران راه پر فراز و نشیبی را طی می‌کند: «اگر بخواهیم به تاریخ سینما در ایران نگاهی بیندازیم، باید برگردیم به دوران قاجار. مظفرالدین شاه در یکی از

مهندس مصلائی شهردار منطقه ۲ در گفتگو با سخن تازه خبر داد؛

آغاز طرح جمع آوری دستفروشان در منطقه ۲

شدند. شهردار منطقه ۲ با تأکید بر اینکه جمع آوری دستفروشان وظیفه قانونی شهرداری است، گفت: قانون به ما برای جمع آوری دستفروشان تکلیف کرده و ما با جمع آوری دست فروشان تنها به وظیفه قانونی خود عملی می‌کنیم و هجمه ای که علیه نیروهای سد معبر شهرداری وجود دارد، عادلانه نیست زیرا آنان به وظایف خود عمل می‌کنند.

وی افزود: متأسفانه تعداد متعددی از دستفروشان بازار هستند که دارای چندین باب مغازه میباشند که از آنها به عنوان انبار کالاهای خود استفاده میکنند و کسب و کار خود را در پیاده روهای پرتردد منطقه انجام میدهند و در این راستا عوامل تشخیص مزاحمت منطقه ۲ اقدام به شناسایی و پلمب چندین باب مغازه که به عنوان انباری مورد استفاده دستفروشان قرار گرفته بود را شناسایی و پلمپ کردند.

شهردار منطقه ۲ با بیان اینکه شهرداری تمام تلاش خود را برای جمع آوری به موقع زباله می‌کند، گفت: از شهروندان هم درخواست می‌شود به موقع و در زمان‌های مشخص شده زباله‌های خود را از خانه خارج کنند مصلائی ضمن قدردانی از ماموران سد معبر عملکرد این واحد را جهت نظم دهی در سطح شهر حیاتی ذکر کرد و گفت: سد معبر یکی از مشکلات لاینحل شهرداریها محسوب می‌گردد و رسیدگی و جلوگیری از انسداد معابر و رفع سد معبر که هر روزه توسط ماموران تلاشگر سدمعبر شهرداری صورت میگیرد قابل تقدیر است.

وی یادآور شد: سد معبر دارای اشکال گوناگونی منجمله سد معبر توسط دستفروشان، نصب دکه‌های غیرمجاز، تخلیه نخاله، ریختن مصالح، آجر و سیمان در معابر عمومی بدون مجوز شهرداری، توقف اتومبیل در مکانهای غیرمجاز، وسایل نقلیه جهت فروش کالا، اشغال پیاده روها و میادین توسط افرادی که از آنجا به عنوان محل سکونت استفاده می‌کنند می‌باشد که رسیدگی به همه این مصادیق صرفاً در حیطه شهرداری‌ها نمی‌باشد.

شهردار منطقه ۲ از آغاز طرح جمع آوری دستفروشان با همکاری عوامل نیروی انتظامی خبر داد

***واحد خبر و امور رسانه مدیریت ارتباطات شهرداری سیرجان:**

آلودگی بصری امروزه در شهرها، یکی از مشکلاتی است که مردم از آن رنج می‌برند. نازیبایی‌ها یا به بیان فنی تر، زوائد بصری و آلودگی‌های تصویری، یکی از مشکلات امروز مردم در شهرها است. و اخیراً، شهرداری منطقه ۲، اقدامات تازه ای را در سطح شهر برای کاهش نازیبایی‌های بصری انجام داده است. در این راستا شهردار منطقه ۲ از اجرای طرح حذف زوائد فیزیکی و نازیبایی‌های بصری نماهای شهری در این منطقه خبر داد

مهندس سید سجاد مصلائی با تأکید بر لزوم بهسازی، آراستگی و ایمن سازی معابر و محیط‌های شهری، گفت: به منظور رسیدگی به درخواست‌های شهروندان و تسهیل تردد عابران پیاده و وسائط نقلیه، طرح حذف زوائد فیزیکی و نازیبایی‌های بصری در حال اجرا است.

او با اشاره به اینکه حذف زوائد نما و کف، جمع آوری تابلوها و بنرهای غیرمجاز و همچنین جمع آوری سایبان اصناف و ... از جمله اقداماتی است که انجام می‌شود، گفت: تنها با حذف زوائد بصری می‌توان تا حد زیادی از اغتشاشات شهر کاست و چهره شهر را بهتر کرد.

به گفته شهردار منطقه ۲ داشتن شهری زیبا در گرو جمع آوری و حذف زوائد نما و پاکسازی نمای ساختمانها بوجود می‌آید و با توجه به وجود آلودگیهای بصری از جمله موانع فیزیکی و زوائد نما، شهرداری توسط عوامل نیروهای سد معبر اقدام به حذف و جمع آوری زوائد نما و موانع فیزیکی نموده از قبیل خیابان ۱۷ شهریور، ابتدای جاده شیراز، بلوار شاهد(از دهیادگار تا پلیس راه)، خیابان شهید عزت آبادی شمالی و جنوبی، خیابان شهید میرزایی شمالی و جنوبی، چهارراه رضوی تا چهارراه ۱۷ شهریور و میدان ۱۷ شهریور نام برد تا در جهت بهسازی نمای شهری گام برداشته باشد.

شهردار منطقه ۲ از آغاز طرح جمع آوری دستفروشان با همکاری عوامل نیروی انتظامی خبر داد
سید سجاد مصلائی ضمن اعلام خبر فوق افزود: پیرو اعتراضات گسترده شهروندان و کسبه بازار، در راستای ساماندهی معابر منطقه مقرر گردیده طرح جمع آوری دستفروشان بصورت پابلوت در منطقه دو سیرجان اجرایی شود.مصلائی در ادامه گفت: طرح جمع آوری دستفروشان منطقه دو از هفته گذشته در معابر اجرایی شده و عوامل سدمعبر منطقه ۲ با همکاری عوامل نیروی انتظامی مانع پهن کردن بساط دستفروشان در معابر منطقه

قاطعیت بوده و ضمن گذراندن آموزش‌های لازم از برخورد‌های غیرقانونی خارج از وظایف محوله پرهیز نمایند.

مصلائی با اشاره به اهمیت پرداخت عوارض صنعتی در شهر سیرجان، اظهار داشت: دریافت عوارض کسب و پیشه از سوی شهرداری جهت ایجاد محیطی بهتر برای کسب و کار پررونق در شهر سیرجان صورت می‌گیرد. ایشان با اشاره به اهمیت پرداخت به موقع عوارض در افزایش سطح کمی و کیفی خدمات به کسبه نیز گفت: هزینه‌های خدماتی کسبه، از طریق دریافت بهای خدمات تأمین می‌شود که شامل هزینه‌های پاکسازی خیابان‌ها و معابر، جمع آوری، بهسازی کف پوش‌ها، آسفالت، سنگ فرش معابر و ... است؛ این در حالی به حساب می‌آید.

وی اضافه کرد: شهروندان با پرداخت عوارض، در واقع شهرداری را در ایجاد رفاه اجتماعی یاری می‌کنند؛ زیرا درآمد شهرداری به طور مستقیم از سوی شهروندان تأمین می‌شود و این درآمد باید هزینه شهر شود تا به عمران و آبادانی هر چه بیشتر سیرجان سرعت بیشتری بخشد.

